

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לרפואת אבלין בת גורג'יה
לרפואת שלמה בן מרים הי"ץ

שבת קודש

"זכור את יום השבת לקדשו".

אומרת הגמרא: כל המענג את השבת, נותנים לו משאלות לבו. שואל האליה רבה: מה הקשר בין שני הדברים? הרי הקב"ה מיד משלם מידה כנגד מידה... אז מה התשלום הזה? ההלכה אומרת שאסור לאדם לדבר בשבת דברי חול... הוזה"ק החמיר בזה עד מאוד, וזה נחשב חילול שבת! אמנם הרהורים מותרים... מותר לאדם להרהר בענייניו... בא אדם ואומר: אני מענג את השבת! אני לא רוצה אפילו לחשוב! היום שבת, וכל העניינים שלי מסודרים, אני אפילו לא רוצה להרהר ולחשוב על המשך השבוע... אני נמצא רק במסגרת השבת! מידה כנגד מידה, המענג את השבת לא רצה להעלות את דאגות לבו... אז הקב"ה ממלא את כל משאלות לבו! מספר בעל 'מנורת המאור': לאישה אחת היו שני בנים בני עשר. בליל שבת, הילדים נפלו לבור, לא היו מנופים ולא אמבולנסים... מי שנופל לבור עם עצמות מרוסקות, בדר"כ עושה עליית נשמה. וכך היה, הילדים הללו נפטרו ל"ע.

הבעל, שהיה בתפילת ערבית של ליל שבת קודש, חוזר הביתה והאישה לא מספרת לו כלום!

קודם כל, היא נותנת לו לאכול סעודת שבת...

אחרי שאכלו ושתו, פונה האישה אל בעלה ואומרת לו: "אם רצונך, יש לי משהו לספר לך...". אמר לה הבעל: "ספרי...".

אמרה לו האישה: "אדם אחד הפקיד אצלי שני כתרי זהב לפני עשר שנים... ועכשיו הוא תובע ממני את הכתרים בחזרה...".

אתה חושב שאני צריכה להחזיר לו אותם?"

"מה השאלה, ודאי שאת חייבת להחזיר!"

אמרה לו האישה: "שני בניך נפלו לבור ומתו, ועתה תן כבוד לקונך ולא נחלל את השבת, ולא נצטער בשבת...".

והזוג הזה לא ציערו את עצמם בשבת.

הגיע מוצאי שבת קודש, והלכו הזוג לשפת הבור כדי להוציא את הבנים שלהם ולקוברם...

וכיוון שלא ציערו עצמם בשבת, עלו הבנים לחיים ולשלום!

סיפור עם חותמת של ר' יצחק אבוהב על תחיית המתים כפשוטו! על מה ולמה? שמירת המחשבה וההרהור בשבת!

הסגולה הכי גדולה לישועות מכל הצרות, זה לא לחשוב על הצרות עצמן בשבת... כי אם זה מסוגל לתחיית המתים, ודאי שזה גם מסוגל לסדר את חשבון הבנק, את החינוך של הילדים, את הבריאות וגם את שלום הבית... ישועה לכל העניינים הטובים!

כותב רבנו יצחק פרחי (לפני 300 שנים) בספרו 'מתוק מדבש':

"ובעניינינו ראינו בני אדם, שהגיעתם צרה עד לקראת השבת, וביום שבת עצמו הסיחו דעתם מצרתם, ושמחו בשמחת השבת כראוי, ולא הכניסו עצב ודאגה בלבם על צרתם.

וזכו שאבלם נהפך לששון ונושעו מצרתם בנס ופלא!"

אנכי

"וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר... אנכי ה' אלוהיך".

אומר הנועם אלימלך: כל הדברים שהקב"ה דיבר... בתורה, בנביאים, בכתובים, במשניות, בגמרות, בזוה"ק...

זה הכל בשביל דבר אחד... "אנכי ה' אלוהיך".

הדיבר הראשון והכי חשוב... התמצית של התמצית...

תדע לך - אני עשיתי לך הכל!

בשביל מה יש כל כך הרבה ספרים בעולם התורה?

לקחת עובד, הרמת אותו מאשפתות ועשית אותו מנהל גדול... ועכשיו הוא תובע אותך... הוא רוצה להפשיט את העור שלך מעליך... הוא רוצה לקרוע את חשבון הבנק שלך...

"אנכי ה' אלוהיך!" - תדע לך, זה אני עשיתי לך את זה!

"ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש".

מה זה גוי קדוש?

אומר ה'מסילת ישרים': "עניין הקדושה הוא שיהיה האדם דבק כל כך באלהיו, עד שבשום מעשה אשר יעשה, לא ייפרד ולא יזוז ממנו יתברך!"

טוב, ואיך מגיעים לזה?

"ואמנם זה בהיות שכלו ודעתו קבועים תמיד בגדולתו יתברך, ורוממותו וקדושתו".

בשביל מה אתה מצווה להיות קדוש?

כדי שתוכל לראות ברוח הקודש!

כדי שתוכל להיות צדיק מלומד בניסים ובמופתים! לא!

הכל בשביל שתדע, שכשהגרושה שלך לא נותנת לך לראות את הילדים, ומוציאה לך כל מיני צווים... זה הכל הקב"ה!

זה אנכי - אני לקחתי לך את הילדים... לא הגרושה שלך!

והראיה, שהדיבור 'אנכי ה' אלוהיך' מסיים במילים 'ועושה חסד לאלפים לאוהבי ולשומרי מצוותי'.

מי הם האוהבים של ה'?

אומר האדמו"ר מקאמרנא: כל התיקונים הם לאוהבי, הנעלבים ואינם עולבים, שמחים בייסורים, שומעים חרפתם ואינם משיבים. כי באמת כל הפוסל במומו פוסל - והנעלבים שבורי לב רואים בעצמם דכאות, ומקבלים על עצמם שיפה העליב זה העולב. ועליהם נאמר ואוהביו כצאת השמש!

מי שמוכן לקבל עלבונות, ביזיונות, חרפות וקללות...

והוא לא מחזיר ולא מתרעם... הוא אומר לעצמו "הוא צודק המקלל הזה... מגיע לי כל העלבונות הללו, אני באמת ככה".

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הוא זה שנקרא אוהב של ה', ועמו ה' עושה חסד לאלפים...

הדלקת נרות: 16:44
נץ החמה: 06:22
צאת שבת: 18:00
צאת שבת ר"ת: 18:37

צדיקים

רבנו עובדיה הדאיה זצוק"ל

סיפר מרן הרשלי"צ הגאון הרב מרדכי אליהו זצ"ל, אשר זכה לשמש את רבינו שנים רבות, כי בצעירותו היה רגיל ללמוד איתו באותו בית כנסת בליל שבועות והושענא רבא. וסיפר, שהיה רגיל ללכת למקווה שעה קודם עמוד השחר. "פעם אחת ביקש ממני ללכת עימו. ובאותו זמן הייתי בן שלושים והוא בן שמונים. וכיוון שאסור לרחוץ עם רבו בבית המרחץ, טבלתי בחדר אחר, ועד שסיימתי להתפשט, הרב סיים כבר לטבול ולצאת ולא רצה להשאירני לבדי, וחיכה עד שאסיים".

"זמן מעט אחר כך, ביקשו ממנו ללכת לאיזה שמחה, והוא סירב באומר, יש שם מדרגות, ואני זקן וכו'. ושאלתי אותו: "כיצד כבודו אומר 'זקן אני' והרי במקווה כבודו עלה וירד את מדרגות המקווה בזריזות?" וענה לי, שמשום צניעות הוא לא הולך לאותה שמחה. אמרתי לו, שזה מה שכתוב בגמרא (בבא קמא צ"ז): "ת"ר: איזהו מטבע של אברהם אבינו? זקן וזקנה מצד אחד, ובחור ובתולה מצד אחר". ופירש תוסי "לא שהיה בו צורת זקן וזקנה מכאן, בחור ובחורה מכאן, שהרי אסור לעשות צורת אדם אלא כך היה כתוב מצד אחד זקן וזקנה ומצד אחר בחור ובתולה". וכל זה מחמת הנהגתם, פעם כצעירים לצורך מצוות "וישכם אברהם" ופעם כזקנים כנגד יצר הרע "ואברהם כבד". ורבינו הקפיד על דברי ואמר: "אל תאמר את זה עכשיו, דברים אלו תאמר בהספד עלי!".

אחרי מספר שנים נפטר הצדיק, ואני שכחתי מאותה אמירה. וכשהספדתי את הרב, לא הזכרתי את הסיפור הזה. אחרי מספר ימים בא אלי אחד מבני משפחתי וסיפר לי שהרב בא אליו בחלום ושאל: "מפני מה הרב אליהו לא מספיד אותי?". והתפלא, כיוון שהספדתי אותו בהלוויה. ואני חכתי בדעתי, אולי לא הספדתי אותו כראוי ונזכרתי באותו מעשה. באזכרת הישבעה' שלו סיפרתי את המעשה. וכל זה כיוון שחכמינו אומרים, שהנפטר שומע את מה שמספידים עליו. למחרת בא אלי בנו ואמר לי, שהחכם בא אליו בחלום ואמר לו, שחכם מרדכי הספיד אותו כראוי. ראייתו של אביו המקובל הגאון ר' שלום הדאיה הלכה ודעכה, וכל זאת בשל שקידתו על התורה הקדושה ימים ולילות. על כן היה דואג ביותר, שדבר זה לא יקרה חלילה לבנו. משום כך דחק בבנו לבל יאריך לשבת ללמוד בשעות החשכה ויתן מנוחה לעיניו. כשהאב ביקש זאת, הנמיך רבינו את שלהבת המנורה וסגר את הספר, אולם, לאחר שהאב נרדם, העלה שוב הבן את השלחבת ופתח את הספרים וכך שקד על לימודו עד אשמורת הבוקר. באותה תקופה הם התגוררו ב'פורת יוסף' הסמוכה לכפר סילאוון. בחצר הישיבה היה שומר ערבי שתפקידו לשמור על הישיבה מפני הגנבים. הערבי היה אומר, שכל זמן שהאור של רבינו דלק, הערבים לא היו באים, ורק ברגע שכיבה אותו, היו מעיזים להיכנס ולנסות לגנוב, ולכן בגלל רבינו, כמעט לא הייתה עבודה לשומר הערבי.

הפינה הרגישה

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי, אבוא אלך וברכתך".

סיפר הרב זילברשטיין, כי כשהוא היה אברך צעיר, הוא התגורר ליד האדמו"ר מביאלא, בעל ה'חלקת יהושע' זצוק"ל.

בכל ערב שבת, היה נוהג השוחט להגיע לביתו של הרבי, ולשחוט תרנגול, כשהיה הרבי עומד על גביו ומחכה בציפיה דרוכה לברך בכוונה גדולה "על כיסוי הדם בעפר!".

אשתו, בתו של הרב אלישיב, היתה נוהגת בשעת השחיטה להעמיד את ששת הילדים שלה בחלון ביתה, כדי שיראו איך יהודי מברך ברכה בכוונה! פעם אחת סיפר הרב זילברשטיין לאדמו"ר על המנהג בביתו, ושהילדים מחכים כל השבוע למעמד הנשגב בו הם יזכו לראות את הרבי מברך את הברכה בכוונה עצומה...

אמר לו הרבי: אני אספר לך סיפור...

פעם אחת נכנס יהודי אל זקני ה'דברי בינה' מביאלא, ופרץ בבכי מר...

הוא אדם צעיר, נשוי עם ילדים, והוא חלה לי"ע במחלת השחפת הנוראה... אם הרשויות יגלו זאת, יכניסו אותו להסגר, כדי שלא ידביק אחרים, ושם הוא יצטרך להישאר עד יום מותו... גוסס למוות. נורא ואיום...

והוא מפחד על עצמו ועל משפחתו... מה עושים? הרבי שתק לכמה דקות, ואז הרים את עיניו הקדושות ואמר לו: "אתה רוצה לחיות?".

"ודאי רבי!", השיב היהודי.

"קבל על עצמך לברך ברכות בכוונה, בכל פעם שאתה עומד לברך, עצור לכמה שניות ותתבונן מה אתה הולך לעשות ולפני מי אתה הולך לעשות... אתה הולך לדבר עכשיו עם מלך מלכי המלכים! תכוון בכל תיבה ותיבה באמירת הברכה, ואני מבטיח לך חיים חדשים ובריאים!" וכך היה, המחלה נסוגה והוא הפך לאדם בריא.

בס"ד
'דעת זקנים' הינו יקב בוטיק המייצר יין ברמה הגבוהה ביותר מענבים מובחרים ביותר מכל אזורי הסלתא שבארץ ישראל. היין מתיישן בחביות עץ אלון צרפתי משובחות, ומאופייין בטעמים ארומתיים מתקתקים, גוף מלא ומאוזן וסיומת חלקה ונעימה להפליא.
ייחודיות היקב היא שהיין נעשה בו בקדושה כמפורש בזוהר הקדוש (שמיני מ.). שכל השפע הנמשך לאדם ולעולם תלוי באופן עשיית היין.

אז איך אנחנו מכינים יין בקדושה?

קודם כל היין נעשה רק ע"י אברכים יר"ש | כל האברכים טובלים במקוה טהרה לפני העבודה ביקב | אף אדם לא נכנס ליקב מלבד העובדים בו | היין נעשה לשם מצוות קידוש, הבדלה, עונג שבת ויו"ט, ארבע כוסות, פורים, ברית מילה, חופה וקידושין כמבואר בהקדמת הגר"א לתיקוני הזוהר | גוי לא ראה את היין כחומרת השלי"ה הקדוש והבן איש חי | מעשר ראשון חולק ללויים בפועל | לא מבושל | בקבוק חדש ללא חשש חילול שבת | ברכתו 'הגפן' אף לדעת הרמב"ם.

כי הקדושה עושה את שלה, מספיק רק לטעום כדי להבין...

בני ברק: 050-3337360

ירושלים / בית שמש: 0527-692603

חיפה: 0527-654417

ביתר עלית: 055-9535595

דעת זקנים
מבצע משקח
"את מלכאים במלכים, מלכאים, מלכאים"

בא לא לקרוא בשעת התפילה

העלון טעון גבייה